

gisteren
was ik
de maan

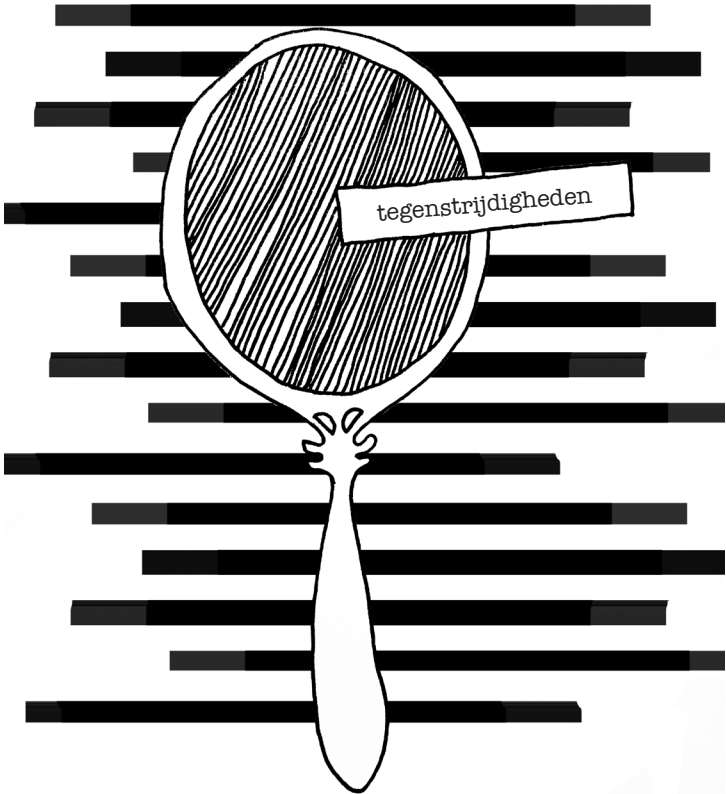
—
noor unnahar

Muse
Amersfoort, 2019

gisteren – was ik de maan
vandaag – slechts een eclips
iets in mij reist; soms naar
het donker
soms naar
het licht

ik benijd de zon
die schijnt aan jouw kant
van de wereld; alles
voelt lichter als
jullie samen opkomen

tegenstrijdigheden

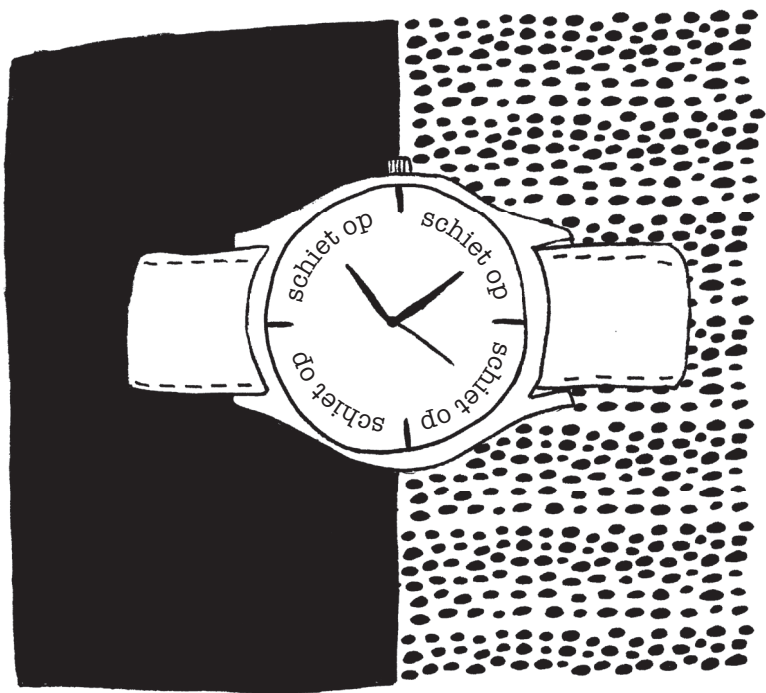
het kost maar
een paar tellen
om iemand in de ogen te kijken
en vast te stellen
of je *thuis* bent
of gewoon in weer een ander
strak ingericht *huis*

alles is weg

er zijn dagen waarop ik een overwinningsvlag ben
stevig verankerd op bekend terrein; mijn stof
gesteven zonder één kreukje
de wind brengt me trots en aandacht
van vreemde ogen
maar zulke dagen houden geen stand en dan
komt de tijd dat ik een vlag van de overgave ben
zonder enige glorie; ik sta daar als symbool
van waartoe de tijd in staat is
met iedere nieuwe wind
komt er een nieuwe overwinnaar
komt er een nieuw slachtoffer

{vlaggen}

alles verandert

het universum kan fantastisch schrijven
het heeft jouw naam geschreven
in mijn sterren
voordat er ook maar iemand bestond
dus als het moment is gekomen
zullen ze jouw pad verlichten
en je rechtstreeks naar mij toe leiden

{nikah}